

ذره‌بین

عادی‌سازی روابط با اسرائیل شرط بقای حکام دست‌نشانده

مردم کشورهای عرب منطقه در بدترین و تاریک‌ترین دوران زندگی خود به سر می‌برند و سطح بی‌سابقه‌ای از تحقیر و ننگ را تجربه می‌کنند. این مردم در گذشته هیچ‌گاه به دشمنان خود نزدیک نشده‌بودند و به دنبال عادی‌سازی روابط با قاتلانی که خون آنها را ریخته‌اند، نبوده‌اند. اما چه شده که وضعیت آنها به اینجا رسیده است.

اتفاق رخ داده این است حاکمانی که از میان آنها نبودند، توسط استعمارگران خارجی به عنوان کارگران آنها منصوب شدند سپس به جای این که به مردم و ملت کشورشان وفادار باشند، اشغالگران را تکیه‌گاه خود قرار دادند. آنها مردم خود را شکنجه کرده‌اند، آنها را مورد تحقیر و سرکوب قرار داده‌اند و فاشیسم را بر آنها تحمیل کرده‌اند. مردم این کشورها مورد خشونت قرار گرفته‌اند تا حاکمان این کشورها رضایت بیگانگان را جلب کنند و در نتیجه روز به روز ملت‌های عرب، ضعیف شده و مجبور به اطاعت از حاکمان شده‌اند. ملت‌های عرب این روزها به سختی می‌توانند آزادی و استقلال خود را مطالبه کنند و عوامل و دست‌نشانده‌های بیگانگان که به عنوان رئیس جمهور یا پادشاه نامیده می‌شوند هرگونه اعتراضی را سرکوب می‌کنند و در کنار این کار تلاش می‌کنند با دادن ثروت مادی به مردم، مانع سرنوشتی حکومت شوند. خیلی از این کشورهای عربی در گذشته تحت استعمار بودند و استعمارگران وقتی اموال این کشورها را به افرادی مطمئن سپردند با میل خود، این کشورها را ترک کردند. این دست‌نشان‌دگان اکنون در حال خیانت به دین، عربیت و ملت‌های عرب هستند، اکنون آنهاپی که در راس امور باقی مانده‌اند و در آرزوی قدرت در کشورشان هستند، اسرائیل را همچون دروازه‌ای می‌دانند که برای بقا باید از آن عبور کنند، رژیم اشغالگری که به روشنی مشغول استعمار فلسطین است.

عوامل این اشغالگر خاص در منطقه، رهبران عرب هستند که این روزها برای عادی‌سازی روابط با اسرائیل، هجوم آورده‌اند تا حمایت این رژیم استعماری را در مقابل مردم خود به دست بیاورند. تاسف‌بار این‌که اسرائیل که خودش خواهان عادی‌سازی روابط کشورهای عربی است، اکنون برای عادی‌سازی، شرایطی را هم تعیین کرده‌است. در گذشته نیز تلاش‌هایی برای عادی‌سازی روابط صورت گرفته‌بود اما تفاوت اینجاست که این روزها دیگر عادی‌سازی، مایه شرمساری نیست که توسط حاکمان مخفی نگه داشته‌شود بلکه اکنون در مقابل دنیا به آن افتخار می‌کنند و به این ترتیب از دشمن پاداش می‌گیرند و بقای خود را در تاج و تخت تضمین می‌کنند. عادی‌سازی روابط همچنین به ابزاری از سوی اسرائیل برای تهدید دیگران تبدیل شده‌است به این صورت که با پاداش دادن به کشورهایی که به عادی‌سازی روابط پرداخته‌اند، اهرم تهدید را تا زمانی که دیگران به راهی که تل‌آویو برای آنها بار کرده‌است روی بیاورند، بر سر آنها نگه می‌دارد. همان‌طور که در عادی‌سازی روابط بین اسرائیل و سودان دیده شد، روند عادی‌سازی به ماجرای چماق و هویج، شبیه است.

چندی قبل هواپیمایی از یکی از کشورهای عربی در فرودگاه تل‌آویو فرود آمد. این هواپیما حامل پسر خلیفه فخرتر، رهبر کودتای لیبیایی‌ها بود که با وعده چک سفید برای عادی‌سازی لیبی با دولت آپراتاید، از اسرائیلی‌ها خواست به او کمک کنند تا پدرش را برای ریاست جمهوری لیبی معرفی کند سپس از راه دست آورد.

از سوی دیگر، امارات در پیشبرد عادی‌سازی روابط در منطقه پیش‌تاز است و با توجه به روابط بسیار نزدیک با اسرائیل و همکاری در سطوح سیاسی، نظامی، اقتصادی، فرهنگی و حتی مذهبی، عامل انحصاری این رژیم اشغالگر محسوب می‌شود. بر اساس گزارش‌ها، محمدبن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی هم به صورت مخفیانه، بازپدیی از اسرائیل داشته‌است. نه عربستان و نه اسرائیل این موضوع را انکار نکردند اما طبق معمول این مساله توسط اسرائیل افشا شد تا بن سلمان را افشا کند و او را سرچای خود قرار دهد. اسرائیل اکنون به عنوان قطب‌نمایی برای سیاستمداران عرب تبدیل شده و سیاستمدارانی که در این کشورها امیدوارند حکومت کنند، تصور می‌کنند باید از دروازه‌ای به نام تل‌آویو عبور کنند تا مهر تایید اشغالگران را به دست آورند. دیدن این صحنه‌ها بسیار دردناک است و این‌که اطاعت و وفاداری به دولت اشغالگر، بهایی است که آنها باید بپردازند، یک تراژدی است.

منبع:میدل ایست مانیتور

شهردار بزرگترکیه

در شب‌های گذشته

شاهد اعتراض‌های

مردمی بوده است

حنیف غفاری

بین‌الملل

مقابله با

لیر ضعیف و

نرخ بالای تورم

۲۰درصدی با

افزایش نرخ بهره

واکنش نشان

دهد، نرخ بهره را بار

دیگر کاهش داد

پاشینیان: کریدور «زنگه‌زور» هرگز بررسی نمی‌شود

نیکول پاشینیان، نخست‌وزیر ارمنستان در جریان یک کنفرانس خبری آنلاین ادعاهای ارضی جمهوری آذربایجان درباره «دالان زنگه‌زور» را به شدت محکوم کرد و گفت که باکو سیاست تجاوز مستمر به قلمرو ارمنستان را در پیش گرفته است، این مساله باید در جامعه بین المللی مورد رسیدگی قرار گیرد. پاشینیان افزود: «دالان زنگه‌زور یعنی چی؟ زنگه‌زور شرقی یعنی چی؟ چه کسی این اصطلاحات را ابداع کرده است. این حرف‌ها هیچ مفهومی ندارد و هرگز بررسی نخواهد شد. / اسپوتنیک

ارزش پول ملی ترکیه طی روزهای اخیر با سقوط آزاد روبه‌رو بوده و هر روز ۱۰درصد کاهش داشته است

لرزه بر اندام لیر

اعتراض‌های خیابانی به وضعیت اقتصادی و تصمیمات اردوغان در شهرهای ترکیه آغاز شده است

در حالی که رجب طیب اردوغان مشغول مداخله مستقیم در امور مربوط به قره‌باغ، سوریه و دیگر نقاط منطقه است و از نقشه‌های خیالی خود برای تشکیل امپراتوری جدیدش رونمایی می‌کند، سوءمدیریت شدید وی در داخل ترکیه به سقوط شدید ارزش لیر و خشم شهروندان منجر شده است. این روزها احزاب مخالف و در راس آنها حزب جمهوریخواه خلق، بیش از هر زمان دیگری بر انحصار پارلمان ترکیه و برگزاری انتخابات زودهنگام تأکید دارند. انتخاباتی که احتمالاً فرد پیروزان، دیگر اردوغان نخواهد بود!

تصمیم جنجالی بانک مرکزی ترکیه

اواخر هفته گذشته، بانک مرکزی ترکیه با کاهش دوباره نرخ بهره، بازار مالی این کشور را به لرزه درآورد. در پی این تصمیم ارزش لیر بار دیگر سقوط کرد. یک دلار آمریکا به ۹/۶۵۸۱ لیر و یورو به ۱۱/۲۴۲۴ لیر رسید. اما ماجرا به این نقطه منتهی نشد! روند کاهشی ارزش لیر به‌گونه‌ای در ادامه شدت گرفت که تا این لحظه، یک دلار آمریکا در ازای حدود ۱۴ لیر معامله می‌شود. تحلیلگران اقتصادی معتقدند که اقدام دولت اردوغان در کاهش نرخ بهره، در بدترین شرایط ممکن و در بستری نامطمئن صورت گرفته و همین مساله، به بروز بحران شدید اخیر منجر شده‌است ترکیه بهره بانکی را «مادر تمام بدبختی‌ها» می‌داند و برخلاف تمام آموزه‌های اقتصادی، ادعا می‌کند که بهره بالا عامل تورم بالاست و بهره پایین، تورم پایین را به دنبال خواهد داشت.

این سرنوشتی است که لیر ترکیه به آن دچار شده است. در پی کاهش چشمگیر نرخ بهره پایه از سوی بانک مرکزی ترکیه، بازار مالی ترکیه واکنش نشان داد و ارزش لیر به سیر نزولی خود ادامه می‌دهد. لیر ترکیه از ابتدای سال جاری تاکنون بیش از ۳۰درصد ارزش خود را مقابل دلار از دست داده کماکان روی مدار نزولی است. سایت ان‌تی‌وی آلمان به نقل از توماس گیتسل، کارشناس امور بانکی می‌نویسد که مورد سقوط چشمگیر ارزش لیر ترکیه نشانگر آن است که بازارهای مالی اعتماد خود را از دست داده‌اند.

دولت اردوغان عقب‌نشینی نمی‌کند

از آنجا که اقتصاد ترکیه به‌شدت به واردات کالا وابسته است، ادامه کاهش ارزش لیر، افزایش بیشتر قیمت‌ها در این کشور را به دنبال خواهد داشت. بانک مرکزی ترکیه روز پنجشنبه ۲۱ اکتبر، به جای آن‌که برای مقابله با لیر ضعیف و نرخ بالای تورم ۱۰درصدی با افزایش نرخ بهره واکنش نشان دهد، نرخ بهره را بار دیگر کاهش داد.

به گزارش دویچه وله، این تصمیم بانک مرکزی ترکیه در کاهش مجدد نرخ بهره با واکنش شدید بازار از در این کشور مواجه شد. بانک مرکزی در آخرین جلسه خود تصمیم گرفت نرخ بهره را با کاهش ۲درصدی به ۱۶درصد برساند. بسیاری از اقتصاددانان و نهادهای بین‌المللی، از جمله صندوق بین‌المللی پول، بارها نسبت به تبعات تورمی سنگین چنین تصمیمی به مقامات ترک هشدار داده بودند. کارشناسان مالی و بانک مرکزی ترکیه به این معضل واقف بوده‌اند و مخالف خود را با سیاست‌های پولی اردوغان اعلام داشتند. این اختلاف نظر به آنجا انجامید که رئیس‌جمهور ترکیه نخست دو نفر از اعضای هیات‌مدیره بانک مرکزی را اخراج کرد و سپس در ماه مارس سال جاری ناجی اقبال، رئیس بانک مرکزی را کار برکنار کرد. اقبال، ابلاغیه‌های رئیس‌جمهور برای کاهش نرخ بهره بانکی را اجرا نکرده بود. او مانند سلف خود، مراد اوپسال که ۱۸ ماه ریاست بانک مرکزی ترکیه را به‌عهده داشت، طرفدار افزایش نرخ بهره بانکی بود.

پشت پای آمریکا به دولت اردوغان

در حالی که دولت ترکیه طی سال‌های اخیر و به‌خصوص در پرورنده‌هایی مانند تلاش برای براندازی حکومت سوریه، حمایت از برخی گروه‌های تروریستی و تکفیری در منطقه، مانور مشترک با رژیم صهیونیستی در ماجرای قره‌باغ و… به یکی از عوامل بازی واشنگتن در منطقه تبدیل شده است، اما مقامات آمریکایی به این نتیجه رسیده‌اند که باید آنکارا را بابت پیروی کامل از سیاست‌ها، طرح‌ها و نقشه‌های منطقه‌ای کاخ سفید بیش از پیش تحت فشار قرار داد. به گزارش بلومبرگ، یکی از اصلی‌ترین نگرانی‌های معامله‌گران بازارهای ارز در این کشور، کماکان وضعیت شکننده در روابط میان ترکیه و آمریکا است. رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه که بیشتر با اعلام مصمم بودن کشورش به تکمیل خرید سامانه دفاع موشکی اس ۴۰۰ از روسیه باعث ریزش ارزش لیر شده بود، یک‌بار دیگر تأکید کرده در صورت تحویل نگرفتن جنگنده از آمریکا از روسیه جنگنده خواهد خرید. در صورتی که اردوغان به این اظهارات خود جامه عمل ببوشاند، این مساله می‌تواند با پاسخ تحریمی آمریکا همراه شود. از سوی دیگر کسری بودجه دولت ترکیه تا پایان ماه سپتامبر بالای ۲۳/۵میلیارد دلار گزارش شده است.

به عبارت بهتر، مقامات آمریکایی از یکسو معاملات تسلیحاتی خود و ترکیه (به‌عنوان یکی از اعضای ناتو) را متوقف کرده و از سوی دیگر هشدار داده‌اند که در صورت انجام معاملات تسلیحاتی میان آنکارا و دیگر بازیگران بین‌المللی مانند روسیه، با تحریم‌های سخت واشنگتن مواجه خواهد شد.

تسویه حساب سیاسی با ترکیه از سوی اف ای تی اف

گروه ویژه اقدام مالی با اف ای تی اف چندی پیش اعلام کرد، ترکیه، مالی و اردن را در فهرست خاکستری خود قرار داده است. براساس گزارش آسوشیتدپرس، گروه ویژه اقدام مالی که در پاریس مستقر است با قرار دادن نام ترکیه، مالی و اردن در فهرست خاکستری خواستار نظارت بیشتر بر معاملات مالی این سه کشور شده است. این کشورها نیز توافق کرده‌اند بر اساس توصیه‌های این گروه اقداماتی را اتخاذ کنند. برخی تحلیلگران تصریح کرده‌اند قرار گرفتن در این فهرست، ریسک‌پذیری برخی کشورهای غربی در سرمایه‌گذاری بلندمدت در ترکیه را کاهش داده است. پیوستگی اقتصاد ترکیه به کشورهای غربی، این آسیب‌پذیری را تقویت کرده است.

برخی تحلیلگران معتقدند آمریکا و دو کشور عضو اتحادیه اروپا (آلمان و فرانسه) در قرار گرفتن ترکیه در فهرست خاکستری اف ای تی اف، نقش پررنگی داشته و هدف آنها از این اقدام، هشدار به آنکارا به دلیل انقذا برخی قراردادهای روسیه است.

واکنش چین به دعوت آمریکا از تایوان

وزارت امورخارجه چین دعوت آمریکا از تایوان برای حضور در نشست دموکراسی را محکوم کرد و خواستار توقف تبانی آمریکا با جدایی طلبان تایوانی شد. این واکنش پس از آن صورت گرفت که وزارت امورخارجه آمریکا نام تایوان را در کنار نام بیش از ۱۰۰ کشور جهان که برای نشست دموکراسی دعوت شده‌اند، قرار داده است. این در حالی است که تایوان به عنوان یک کشور مستقل شناخته نمی‌شود. از سوی دیگر نام روسیه و چین در لیست مدعوین آمریکا نیست. / رویترز

آغاز تظاهرات شبانه در میدان تقسیم

یکی از اصلی‌ترین نگرانی‌های دولت اردوغان، برگزاری تظاهرات شبانه و گسترده در استانبول، آنکارا و دیگر شهرهای این کشور (در پی کاهش ارزش لیر) بود. این نگرانی دوشنبه شب محقق شد. مردم در آنکارا، پایتخت ترکیه در اعتراض به وضعیت اقتصادی تجمع کرده و خواستار استعفا ی حزب اردوغان شدند. همچنین فعالان در رسانه‌های اجتماعی از تظاهرات در خیابان‌های استانبول خبر داده و پلیس نیز اقدام به بستن میدان تقسیم کرده است. میدان تقسیم، یکی از نمادهای اعتراض در ترکیه محسوب می‌شود.

اردوغان نیز هرگز از میدان تقسیم و خیابان استقلال (که به میدان تقسیم منتهی می‌شود) به خوبی یاد نمی‌کند. در روز ۲۸می ۲۰۱۳ درگیری‌هایی بین پلیس ترکیه و معترضانی که از چند روز پیش در اعتراض به تخریب گری پارک در شهر استانبول متحصن شده بودند، صورت گرفت.

در این درگیری‌ها، نیروهای امنیتی ترکیه با شلیک گاز اشک‌آور به سمت تظاهرکنندگان و خودروهای آپاش، سه نفر را کشته، صدها نفر را زخمی و صدها نفر دیگر را بازداشت کردند. تظاهرات پس از آن روز به شهرهای دیگر هم کشیده شده است. در آن تظاهرات معترضان، اردوغان را متهم به نادیده گرفتن اصول شهری گرفته و وی را دیکتاتور ترکیه خواندند.

این درگیری‌ها خشونت‌ناپذیرترین تظاهرات در ترکیه طی سال‌های گذشته بوده است. حضور تظاهرکنندگان روی پلی تنگه بسفر در استانبول، باعث انسداد این پل و اختلال در تردد روی آن شد.

امروز اردوغان نگران تکرار آن روزهای پر هیاهوست، با این تفاوت که در سال ۲۰۱۳، محبوبیت اردوغان به مراتب نسبت به روزهای اخیر بیشتر بود. اخیرا رهبران احزاب اپوزیسیون ترکیه به شدت عملکرد حزب حاکم عدالت و توسعه و رئیس‌جمهور این کشور را آماج انتقادهای خود قرار داده و خواستار برگزاری انتخابات فوری در این کشور شدند. کمال قلیچ‌دار اوغلو، رهبر حزب جمهوریخواه خلق ترکیه در پیامی توییتری خطاب به رئیس‌جمهور این کشور نوشت: «اردوغان! فورا انتخابات را برگزار کن.»

واکنش اردوغان به اعتراض‌ها

رئیس‌جمهور ترکیه در مواجهه با سقوط شدید ارزش لیر و اعتراض‌های ناشی از آن از شهروندان خواسته است تا خونسردی خود را حفظ کنند. اردوغان در نشست کابینه خود در این خصوص گفته است:

«ما مصمم هستیم از طریق سرمایه‌گذاری، تولید، اشتغال‌زایی، هر چیزی را که صحیح است برای کشورمان انجام دهیم و سیاست اقتصادی ترکیه بر اساس صادرات بنا نهاده شده است. به عنوان دولتی که دارای شناخت و تجربه برای اداره بحران‌های مالی است، مصمم به غنیمت شمردن از فرصت دوران بحرانی که جهان در آن قرار دارد، هستیم.»

اردوغان مدعی است افزایش قیمت‌ها در نتیجه افزایش قیمت ارز به طور مستقیم بر سرمایه‌گذاری، تولید و اشتغال‌زایی تأثیری نخواهد گذاشت و نرخ رقابتی ارز منجر به افزایش سرمایه‌گذاری، تولید و اشتغال خواهد شد. با این حال شواهد موجود چنین چیزی را در ترکیه نشان نمی‌دهد.

رئیس‌جمهور ترکیه طی هفته‌های اخیر درصدد بود با تکیه بر رخدادهایی مانند جنگ قره‌باغ، بحران‌سازی در آسیای مرکزی، قفقاز و حتی بمباران برخی مناطق شمالی عراق، تمرکز افکار عمومی این کشور را نسبت به آنچه در معادلات داخلی و اقتصادی آنکارا رخ می‌دهد، منحرف سازد اما بروز اعتراض‌های اخیر و گستردگی آن نشان می‌دهد وی در این خصوص ناموفق عمل کرده است.

اردوغان اکنون از یک سو هزینه سیاست‌های نادرست منطقه‌ای خود و دخالت در امور دیگر کشورها و مناطق را می‌پردازد و از سوی دیگر، درگیر بحران داخلی سختی شده که خروج از آن آسان به نظر نمی‌رسد. امروز از اردهان در شرقی‌ترین نقطه ترکیه تا دیرنه در غربی‌ترین نقطه این کشور، بسیاری از شهروندان نسبت به رفتارهای اردوغان معترض هستند.

شدت گرفتن اعتراض‌های عمومی در شهرهای مختلف ترکیه، زنگ خطر را برای رئیس‌جمهور ترکیه به صدا درآورده و رویای حضور دائمی وی در قدرت را به چالش کشیده است.

در چنین موقعیتی، عزم گروه‌های سیاسی و احزاب مختلف برای مقابله با اردوغان و سیاست‌های وی بیش از پیش افزایش یافته است. نباید فراموش کرد در جریان انتخابات سراسری اخیر نیز اردوغان برخلاف دفعات گذشته، با اختلافی اندک توانست رقبای خود را پشت سر بگذارد. پیروزی وی در انتخابات در حالی حاصل

شد که وی ائتلافی شکننده با حزب ملی‌گرای ترکیه (به رهبری دولت باغچه‌لی) تشکیل داد.

بحران در حزب عدالت و توسعه

سؤال دیگر این است که آیا با توجه به بحران‌سازی آشکار اردوغان در ترکیه و اختلافاتی که در حزب متبوع وی (عدالت و توسعه) بر سر سیاست‌های وی ایجاد شده، شاهد عبور این حزب از رئیس‌جمهور ترکیه خواهیم بود؟ در عبارت بهتر، آیا ممکن است حزب عدالت و توسعه پس از حدود ۱۰ سال حضور اردوغان در قدرت به وی پشت پرده و از افراد دیگری مانند عبدا… گل حمایت کند؟ عبدا… گل، احمد داوود اوغلو، علی باباجان و برخی شخصیت‌های دیگری که قبلا نزدیک به اردوغان بودند، اکنون به دشمنان وی تبدیل شده و حتی دست به تشکیل حزب دیگری زده‌اند. برخی کارشناسان مسائل سیاسی و داخلی در ترکیه معتقدند در این معادله، تیر خلاص را عبدا… گل بر پیکره اردوغان خواهد زد و در صورت حضور عبدا… گل در مصاف با اردوغان، حتی برخی احزاب مانند ملی‌گرایان و جمهوریخواه خلق و دموکرات‌های آزاد نیز از وی حمایت خواهند کرد.

در این میان، اردوغان سعی دارد حداقل خود را تا سال ۲۰۲۳ (موعد مقرر پایان دوران ریاست جمهوری) در رأس معادلات قدرت نگاه دارد، هر چند با فشارهای موجود و تشدید اعتراض‌های عمومی، امکان برگزاری انتخابات زودهنگام و انحلال پارلمان درواز ذهن به نظر نمی‌رسد.